

2007. szeptember 6., csütörtök

113. sürgeti a Bizottságot, hogy terjesszen elő az ENSZ által kiadott magatartási kódexhez hasonló, a közösségi intézmények és szervek tisztviselőire – különösen harmadik országokba irányuló EU-s kiküldetések esetén – vonatkozó, magatartási kódexre irányuló javaslatot; úgy ítéli meg, hogy a magatartási kódexben egyértelműen el kellene ítélni a szexuális szolgáltatások megvásárlását, a szexuális kizsákmányolás egyéb formáit és a nemi alapon történő erőszakot, és rendelkezni kellene a helytelen viselkedés esetén alkalmazandó szükséges szankciókról, valamint a tisztviselőket kiküldetésük előtt részletesen tájékoztatni kellene a magatartási kódexben foglaltakról;
114. javasolja a menekülttáborokban élő nők és lányok fizikai biztonságának fokozására és a lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek emberi jogainak megőrzésére és védelmére irányuló intézkedések elfogadását;
115. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot a Pekingi Nyilatkozat és a Cselekvési Platform végrehajtásának biztosítására; sürgeti a Tanácsot és a Bizottságot annak ösztönzésére, hogy a harmadik országok nemzeti cselekvési terveikben érvényesítsék a nemek közötti egyenlőség szempontját, nemzeti politikáikban pedig az emberi jogokat és a nemi esélyegyenlőséget;
116. sürgeti a Bizottságot, hogy a harmadik országokkal folytatott emberi jogi párbeszéd keretében biztosítsa az emberi jogokkal kapcsolatos, átfogó oktatási programok kidolgozását annak érdekében, hogy felkeltse a nők figyelmét saját emberi jogaira vonatkozóan, illetve a nők emberi jogai tekintetében általában;
117. sürgeti a Tanácsot és a Bizottságot, hogy ösztönözzék a harmadik országokat arra, hogy jogszabályaikba foglalják bele a férfiak és nők közötti egyenlőség elvét, valamint – jogi és más megfelelő eszközök segítségével – biztosítsák ennek megvalósulását, továbbá garantálják e jogok tiszteletben tartását valamennyi területen;
118. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak (beleértve a főtitkárnak/közös kül- és biztonságpolitikai főképviseelőjének, Javier Solanának, illetve az ő emberi jogi állandó személyes megbízottjának, Riina Kionkának, valamint a COHOM tagjainak) és a Bizottságnak (beleértve a harmadik országokba küldött küldöttségek vezetőit), a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az AKCS-EU közös parlamenti közgyűlés társelnökeinek, az euro-mediterrán parlamenti közgyűlés elnökének és az EU–Latin-Amerika parlamenti közgyűlés társelnökeinek, továbbá a parlamenti együttműködési bizottságok és az EU és az érintett országok közötti parlamentközi delegációk társelnökeinek.

P6_TA(2007)0382**A fenntarthatóság elvének megvalósítása az Európai Unió halászatában a legnagyobb fenntartható hozamon keresztül****Az Európai Parlament 2007. szeptember 6-i állásfoglalása az EU halászatában a fenntarthatóság elvének a legnagyobb fenntartható hozamon keresztül történő megvalósításáról (2006/2224(INI))**

Az Európai Parlament,

- tekintettel a halászati erőforrások közös halászati politika alapján történő védelméről és fenntartható kiaknázásáról szóló 2002. december 20-i 2371/2002/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek Szervezetének 1982. december 10-i tengerjogi egyezményére,
- tekintettel a fenntartható fejlődésről szóló, 2002. augusztus 26 – szeptember 4 között Johannesburgban tartott világ-csúcstalálkozó zárónyilatkozatára,
- tekintettel az EU halászatában a fenntarthatóság elvének a legnagyobb fenntartható hozamon keresztül történő végrehajtásáról szóló, a Tanácshoz és a Parlamenthez intézett bizottsági közleményre (COM(2006)0360),
- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére a Bizottság közleményéről ⁽²⁾,
- tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
- tekintettel a Halászati Bizottság jelentésére (A6-0298/2007),

⁽¹⁾ HL L 358., 2002.12.31., 59. o.

⁽²⁾ HL C 168., 2007.7.20., 38. o.

2007. szeptember 6., csütörtök

- A. mivel a Közösség magas kereskedelmi értékkel rendelkező halászati erőforrásainak nagyobb részét túlzott mértékben kiaknázzák, vagy túlzott kiaknázás fenyegeti azokat;
- B. mivel a halászati erőforrások fenntarthatósága alapvető fontosságú a halászati tevékenység és a halászati ágazat életképességének hosszú távú biztosítása céljából;
- C. mivel a teljes kifogható mennyiségekre (TAC) és kvótákra épülő közösségi megőrzési és irányítási rendszer nem tette lehetővé az erőforrások ésszerű kiaknázását, hanem éppen ellenkezőleg, rugalmatlansága és biológiai helyett politikai irányelveknek történő alárendelése folytán megnehezítette ezt az ésszerű irányítást, bonyolítva az ellenőrzést és elősegítve a visszaengedéseket;
- D. mivel a közösségi megőrzési és irányítási rendszernek tudományos halászati kutatáson kell alapulnia, és több évet átfogó, megbízható és részletes statisztikai információkkal kell rendelkeznie;
- E. tekintettel a közös halászati politika (KHP) irányítási rendszerének különböző, egymást követő változtatásaira és kiigazításaira, valamint a TAC és a kvóták rendszerének, illetve a halászati erőfeszítések érvényesítésére, létrehozva különféle helyreállítási terveket, amelyek igen vegyes eredményeket hoztak, valamint olyan intézkedéseket hozva a flotta leépítésére, amelyek szintén nem hozták meg a várt eredményt és kedvezőtlen gazdasági és társadalmi utóhatásaik voltak;
- F. mivel az említett kiigazítások jobbra csak a közösségi flotta jövedelmezőségének és versenyképességének csökkenéséhez vezettek mind az Unión belül, mind nemzetközi viszonylatban, ami a halászatra vonatkozó szabályozás alkalmazását egyre inkább megnehezítette az ágazat számára, amelynek növekvő bonyolultságú és állandóan változó szabályoknak kell megfelelnie, miközben a legcsekélyebb lehetősége sem nyílik arra, hogy tevékenységét közép- és hosszú távon megtervezhesse, továbbá ez a megközelítés nem járt jelentős hatással az erőforrások állapotának javulására;
- G. mivel az EU a fenntartható fejlődésről szóló világ-csúcstalálkozó alkalmával vállalta, hogy a közösségi halállományokat olyan szinten tartja, hogy azok 2015-re biztosítsák a fenntartható legnagyobb hozam (RMD) elérését;
- H. mivel általában a tudományos közösség szerint az RMD megközelítés eredeti megfogalmazása már idejétmúlt amiatt, hogy nehéz a gyakorlatba átültetni egy olyan elméleti jellegű matematikai modellt, amelynek pontos megfogalmazásához részletesen ismerni kellene az állomány populációdinamikáját és hosszú történeti adatsorokra lenne szükség; és mivel a modell bármilyen hibája, tévedése vagy bizonytalansági tényezője elkerülhetetlenül azt eredményezi, hogy a halászat szintje túlhaladja az RMD-t;
- I. mivel – ezzel ellentétben – a halászati irányítási rendszerekben helye van a tudományos bizonytalanság bizonyos szintjének, a modell megfogalmazásában pedig az eltéréseknek vagy a tévedéseknek, hiszen – egyebek mellett – a fajok kiválasztódásában hiányosságok is előfordulhatnak, illetve változások következhetnek be a környezetben, s mindez elkerülhetetlenül vagy az RMD téves meghatározásához, vagy a célok nem teljesüléséhez vezet;
- J. mivel az RMD legelső megfogalmazásai óta a tudományos világ a modell újabb megközelítéseivel rukkolt elő, megkísérelvén a hibák kijavítását és a hiányosságok kiküszöbölését;
- K. mivel az RMD alkalmazása a több halfajjal dolgozó halászati üzemek – ezek teszik ki a közösségi flotta által üzemeltetett egységek zömét – irányításának szélsőséges mértékű túlbonyolításával jár, s a modell nem alkalmazható a mélytengeri halászati egységek esetében;
- L. mivel az RMD szigorúan vett alkalmazása rövid távon a közösségi flotta tevékenységének, az azt érintő foglalkoztatásnak és az általa elért jövedelemnek jelentős, sőt drasztikus csökkenését okozná;
- M. mivel a halászat irányításának az emberi tevékenység hatásain túlmenően a természeti hatások, valamint a fajok közötti kölcsönhatásokhoz kapcsolódó és a tengeri szennyezéshez, illetve a tengeri ökoszisztéma lerombolásához hozzájáruló egyéb hatások átfogóbb elemzését is figyelembe kell vennie;
- N. mivel ugyanakkor a közösségi flotta feltétlenül rászorul egy olyan irányítási rendszerre, amely – ügyelve a halászati erőfeszítések és a rendelkezésre álló erőforrások egyensúlyára is – megnövekedett kereskedelmi stabilitást tud elérni, valamint lehetővé teszi számára tevékenysége megfelelőbb tervezhetőségét, azzal együtt, hogy egy új modell meghonosodásához szükséges bármiféle átmeneti időszak pénzügyi kísérő intézkedéseket is igényel;

2007. szeptember 6., csütörtök

1. nagy érdeklődéssel fogadja a Bizottság közleményét; különösen nagyra értékeli, hogy a Bizottság elismeri a jelenlegi halászati politika kudarcát, és üdvözlí, hogy szándékában áll az irányítási rendszer olyan új modelljének létrehozása, amelynek révén lehetővé válik az erőforrások helyreállítása, a halászati erőfeszítések hozzáigazítása a halászati üzemek reális adottságaihoz, és a halászflootta megnövekedett jövedelmezőségének és stabilitásának megteremtése;
2. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy a halászok teljes körű bevonásával meghozzák a megőrzés és irányítás jelenlegi közösségi rendszerét megváltoztató összes jövőbeni intézkedést, illetve azokat a tudományos halászati kutatásokra alapozzák;
3. rámutat annak szükségességére, hogy a hetedik kutatási és technológiai fejlesztési keretprogramon belül növelni kell a tudományos halászati kutatásra elkülönített előirányzatokat annak érdekében, hogy ez a program az elméleti halászati irányítási modellek kidolgozásával és alkalmazásával, az állományok állapotának, a természeti hatások és a fajok közötti egyéb kölcsönhatások jobb elemzésével, illetve a halászati eszközök fejlesztésével hozzájárulhasson a közösségi halászati megőrzési rendszer fejlesztéséhez;
4. tudomásul veszi, hogy a Bizottság e célokat úgy kívánja elérni, hogy az RMD-t a halászati üzemek irányítása tekintetében referenciamutatóként állítja be, ám ugyanakkor figyelmeztet rá, hogy a tudományos világ nagy része – köztük a FAO – számára az RMD klasszikus modellje meghaladottá vált azok mellett az előremutató megközelítések mellett, amelyek figyelembe veszik az ökoszisztéma egészét, és magukba építik többek között a környezeti ismérveket, a populációk közötti kölcsönhatásokat és a gazdasági-szociális aspektusokat is;
5. megjegyzi, hogy ez elmúlt években vezető tudósok a halászat számítógépes szimulációja alapján olyan új módszereket fejlesztettek ki, amelyek versengenek a legnagyobb fenntartható hozamra irányuló megközelítéssel, és nem tekintik azt kifejezett célnak, továbbá kellően figyelembe veszik a bizonytalansági és a környezeti tényezőket, illetve a fajok közötti lehetséges kölcsönhatásokat, és ezeket a módszereket elvben ki lehetne terjeszteni bizonyos társadalmi és gazdasági tényezők figyelembevételére is;
6. figyelmeztet azokra a nehézségekre, amelyek együtt járnak az RMD modelljének a több halfajjal dolgozó – és az Unióban többségben lévő – halászati egységekre történő alkalmazásával, mivel a fő halfajra vonatkozó RMD alkalmazása esetén a többi fajt a túlzott kiaknázás veszélye fenyegetheti, míg a kihaltfélben lévő halfajra vonatkozó RMD alkalmazása esetén – ami egyébként logikus lenne – le kellene mondani a jó biológiai állapotú fajok kifogásáról, vállalva a veszteségeket gazdasági téren, illetve a foglalkoztatottság és a versenyképesség szempontjából, ami – melleleg – tökéletes ellentmondásban lenne a fenntartható legnagyobb hozam, mint olyan elérésével;
7. ezért kénytelen sajnálatát kifejezni amiatt, hogy a Bizottság közleménye nem tartalmaz ezen aspektusokra vonatkozóan külön elemzést és megoldásokat, sem az RMD modelljéből adódó hatások mélyebb vizsgálatát általában, és nem foglalkozik a modell hiányosságaival és alkalmazásának sajátosságaival, valamint a modell bármiféle hibájából eredő kockázatokkal sem; különösen sajnálja az RMD továbbfejlesztésére és a különböző megközelítésekből származó előnyökre vonatkozó elemzések hiányát;
8. mindebből arra következtet, hogy az RMD beállítására vonatkozó javaslat még nem kellőképpen érett, és hogy szükség van a saját közösségi megőrzési és irányítási politika nehézségeire, hiányosságaira és célkitűzéseire irányuló elemzés elmélyítésére és javítására a megfelelő intézkedések – kellő politikai bátorsággal történő – meghozatala érdekében, a jelenlegi KHP tekintetében legszükségesebb változtatás elérése céljából;
9. az előbbiektől fényében kénytelen kifejezni tanácstalanságát a Bizottság által nemrégiben – az RMD modelljéhez történő igazodás céljából – elfogadott olyan intézkedések láttán, mint a TAC-ról és a kvótákról szóló 2007-es külön rendelet⁽¹⁾, miközben a különböző vitákban és fórumokon a Bizottság maga is elismerte, hogy az RMD alkalmazásának különféle vetületei tekintetében nagyobb számú elemzésre van szükség;
10. aggódik amiatt, hogy a KHP megőrzési és irányítási rendszerére vonatkozó megközelítés megváltoztatása nagyra törő célkitűzésének perspektívájában az alkalmat nem használták fel arra, hogy világosan meghatározzák az erőforrásokhoz való hozzáférés rendszerét, és fenntartották a TAC, a kvóták rendszere és a halászati erőfeszítések közötti átfedéseket; úgy vélekedik, hogy a Bizottság nem szalaszthatja el az alkalmat arra, hogy kialakítsa a fenntarthatóságot kedvezményező erőforrás-hozzáférési rendszert, megnehezítse a visszaengedéseket, egyszerűsítse a technikai intézkedéseket, kiküszöbölje a diszkriminációt és az erőforrások kiaknázásáért folyó túlhajtott versenyt, rendelkezzen a szükséges rugalmasság tekintetében, továbbá javítsa az ágazat versenyképességét;

⁽¹⁾ A bizonyos halállományokra és halállomány-csoportokra vonatkozó, halfogási korlátozások alá tartozó vizeken tartózkodó közösségi hajókon és a közösségi vizeken alkalmazandó halászati lehetőségeknek és kapcsolódó feltételeknek a 2007. évre történő meghatározásáról szóló, 2006. december 21-i 41/2007/EK tanácsi rendelet (HL L 15., 2007.1.20., 1. o.).

2007. szeptember 6., csütörtök

11. hangsúlyozza, hogy az irányítási rendszer bármiféle módosításának szükségképpen megfelelő és pénzügyi szempontból kielégítő kompenzációs mechanizmusokat kell tartalmaznia, s ennek érdekében elemzést kell végezni a végleges javaslat társadalmi-gazdasági hatásai tekintetében; felszólítja a Bizottságot, hogy az új irányítási rendszerrel egyidejűleg dolgozza ki ezeket az intézkedéseket, és lehetőség szerint integrálja a kettőt;
12. hangsúlyozza, hogy az európai vizek szegényes halállománya és az EU halászata előtt álló nehézségek azt jelentik, hogy a lehető leggyorsabban intézkedni kell, és a további késedelmek csak további nehézségeket okoznak az ágazatnak, illetve késleltetik annak újbóli nyereségessé válását;
13. kéri, hogy mindezekre még a határozat elfogadása előtt kerüljön sor, s ezért nyílt és a többségre kiterjedő vitára hív fel, amelynek során elemzik az egyéb lehetséges irányítási rendszereket annak érdekében, hogy a közösségi irányítási politika szükséges módosításai tekintetében a lehető legszélesebb konszenzus alakulhasson ki;
14. következként egy olyan halászati politikát eredményező rendszer fokozatos kialakítása mellett foglal állást, amely egyre inkább összhangban van a helyreállítás fázisában lévő erőforrások biológiai kapacitásával, aminek révén a közösségi halászati üzemek fenntarthatósága nem annyira aggodalmat vált ki, mint inkább garanciát jelent, és mint ilyet fogadják is el a világ bármely részében, ahol a közösségi halászat termékei megjelennek; kívánja, hogy a rendszer eredményeképpen a flotta bizonyos mértékű stabilitásra tegyen szert, s lehetővé váljék számára tevékenységének a minél távolabbi jövőre tekintő megfelelő tervezése, és végeredményben alakuljon ki az erőforrásokhoz való hozzáférés stabil rendszere, amelyben a TAC-k vagy a kvóták módosítására csak egyedi esetekben és félig automatikusan kerülhet sor, nem pedig minden egyes évben, a tisztán tudományos megfontolásoktól eltérő kritériumok alapján;
15. utasítja elnökét, hogy ezt az állásfoglalást továbbítsa a Tanácsnak és a Bizottságnak.

P6_TA(2007)0383

Zöld könyv a fogyasztóvédelmi vívmányok felülvizsgálatáról

Az Európai Parlament 2007. szeptember 6-i állásfoglalása a fogyasztóvédelmi vívmányok felülvizsgálatáról szóló Zöld könyvről (2007/2010(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a fogyasztóvédelmi joganyag átvilágításáról szóló Zöld könyvre (COM(2006)0744) és a Fogyasztóvédelem közösségi jogának összefoglalása – összehasonlító elemzés című dokumentumra ⁽¹⁾,
- tekintettel a fogyasztóvédelem, az elektronikus kereskedelem és az információs társadalom fejlesztése terén hatályos közösségi jogszabályokra,
- tekintettel a 2006. március 23-i, „Az európai szerződésjog és a közösségi vívmányok felülvizsgálata: a követendő út” című állásfoglalására ⁽²⁾, a 2006. szeptember 7-i, az európai szerződésjogról szóló állásfoglalására ⁽³⁾ és a 2007. június 21-i, a fogyasztóknak a digitális környezetbe vetett bizalmáról szóló állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel az európai fogyasztók védelmére vonatkozó közösségi joganyag átvilágítására vonatkozó közmeghallgatásra, amelyet 2007. április 10-én tartottak az Európai Parlamentben,
- tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/consumers/cons_int/safe_shop/acquis/comp_analysis_en.pdf.

⁽²⁾ HL C 292. E, 2006.12.1., 109. o.

⁽³⁾ HL C 305. E, 2006.12.14., 247. o.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0287.